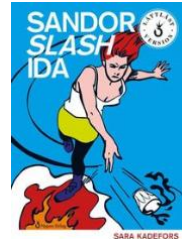

Namn.....

SANDOR SLASH IDA PROV

Här är åtta citat ur boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv **de första tre orden** i den mening som kommer efter!

Nu är det som bäst, när de står ihop i tunnelbanevagnen och sjunger rakt ut. De sjunger allt vad de orkar. Ida känner blickarna från de andra i vagnen, njuter av det.

Vilka tråkmånsar! _____

De ses fyra gånger i veckan på dansen, Christina och han. Men de pratar knappt med varandra, hon pratar inte med någon. Hon är onåbar. Hon har alltid håret uppsatt. _____

- Vem är det du skriver till? Du sitter ju här nästan varenda kväll. Är det någon jag känner? säger pappa.

- Vem skulle det vara? Som du känner?

Pappa svarar inte. _____

- Du är fan sjuk i huvudet! Ska jag inte bo hos min egen morsa?

- Det är för din skull...

- Min skull? Det är ju för *din* skull. _____

När han öppnar dörren kastar hon sig i hans armar. Hon får komma in och blir bjuden på riktig cappuccino. Föräldrarna är nog inte hemma. De dricker inte upp sitt kaffe. Hon sätter sig i hans knä och de kysser varandra. _____

Pappa kliver in i köket. Tänk att det var så lätt att rycka upp honom ur stolen.

- Jag ska sluta dansa. Eller jag *har* slutat.

Det blir tyst. Sandor lämnar dem med chocken. _____

Stolt berättar Ida att de har varit på sin första ridlektion ihop. Att hon var skiträdd, för hästen såg helt vild ut. Att morsan bara slängde sig upp, som ingenting. Hon pratar snabbt och mycket. Sandor skrattar. _____

Musiken börjar. Sedan kliver han sakta in. Först känner hon inte igen honom. Han ser ut som en ung man, ingen pojke. Hans kropp är perfekt och varje rörelse självklar.

SANDOR SLASH IDA

PROV Facit

Nu är det som bäst, när de står ihop i tunnelbanevagnen och sjunger rakt ut. De sjunger allt vad de orkar. Ida känner blickarna från de andra i vagnen, njuter av det.

Vilka tråkmånsar! **Vad har de för liv?**

De ses fyra gånger i veckan på dansen, Christina och han. Men de pratar knappt med varandra, hon pratar inte med någon. Hon är onåbar. Hon har alltid håret uppsatt. **Sandor fantiserar om att det räcker ner till knäveckan.**

- Vem är det du skriver till? Du sitter ju här nästan varenda kväll. Är det någon jag känner? säger pappa.

- Vem skulle det vara? Som du känner?

Pappa svarar inte. **Han inser väl att han inte vet ett skit om Sandors liv.**

- Du är fan sjuk i huvudet! Ska jag inte bo hos min egen morsa?

- Det är för din skull...

- Min skull? Det är ju för *din* skull. **För att du inte orkar med mig, eller hur? skriker Ida.**

När han öppnar dörren kastar hon sig i hans armar. Hon får komma in och blir bjuden på riktig cappuccino. Föräldrarna är nog inte hemma. De dricker inte upp sitt kaffe. Hon sätter sig i hans knä och de kysser varandra. **Sedan bär han upp henne för trapporna och det känns bara *lite* överdrivet.**

Pappa kliver in i köket. Tänk att det var så lätt att rycka upp honom ur stolen.

- Jag ska sluta dansa. Eller jag *har* slutat.

Det blir tyst. Sandor lämnar dem med chocken. **Aldrig har han känt sig så stark.**

Stolt berättar Ida att de har varit på sin första ridlektion ihop. Att hon var skiträdd, för hästen såg helt vild ut. Att morsan bara slängde sig upp, som ingenting. Hon pratar snabbt och mycket. Sandor skrattar. **Hans ögon är gudomliga.**

Musiken börjar. Sedan kliver han sakta in. Först känner hon inte igen honom. Han ser ut som en ung man, ingen pojke. Hans kropp är perfekt och varje rörelse självklar. **Förhäxad följer hon vad som sker på scenen.**